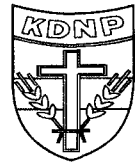

KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT
ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Irományszám: 2/1048h

Erkezett: 2009. AUG. 27.

Írásbeli Kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házasabály 91. § alapján felvilágosítás kérése céljából **”Mikor kívánják kiterjeszteni a levegőszennyezettség mérő hálózatot olya módon, hogy az reprezentatív legyen (több féle lakókörnyezetet fedjen le és mobil mérőállomásokat is magába foglaljon)?”** címmel írásbeli kérdést kívánok feltenni Szabó Imre környezetvédelmi és vízügyi miniszter úrnak.

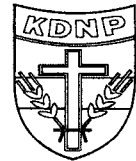
Tisztelt Miniszter úr!

A légszennyező gázok közül Budapest esetében a nitrogén-oxidok jelentik legnagyobb problémát. Ezek gyakran fordulnak elő a megengedett koncentráció értéket meghaladó mértékben (míg más gáznemű szennyezőanyagok koncentrációja általában határérték alatti). A nitrogén-oxidok (NO_x) és a nitrogén-dioxid (NO₂) emissziója nagyrészt a közlekedésből, kisebb részben az erőművekből és a (földgáz-) tüzelésből származik. A kibocsátások NO_x formájában adhatók meg, melyek a légkörben jórészt NO₂-vé alakulnak. A kibocsátásban a közúti közlekedés részesedése 73%-os. Nitrogén-dioxid esetében a belső kerületekben gyakori a 24 órás határérték-túllépés. Az éves középérték a belvárosban a határérték 147 %-át, a többi kerületben 94 %-át teszi ki. A Széna téri, a Baross téri, a Kosztolányi Dezső téri és az Erzsébet téri mérőállomásokon az éves középértékek nagyobbak a határértéknél. Az utóbbi években a nitrogén-dioxid koncentrációja városi átlagban az éves határérték körül mozog. A főváros levegője nitrogén-dioxid tekintetében a „szennyezett” kategóriába tartozik.

Létezik eközben egy olyan EU-s direktíva, mely 2005 évre 35-ben maximálta az évenként megengedhető napok számát, mikor az aeroszol-szennyezés a határérték felett lehet egy mérőállomáson. E napok száma 2006-ban több magyar városban jóval meghaladta ezt a számot (pl. Baross tér: 142 nap) és idén már március elejére a legtöbb belvárosi budapesti mérőállomáson elérték ezt a számot. A nagymennyiségben jelenlevő veszélyes aeroszol frakciót főleg korom és nehézfémek teszik ki. Ezek forrása inkább a gépjármű üzemeltetéssel magyarázható mint ipari tevékenységgel.

Budapest levegőminőségét jelenleg az Országos Levegőszennyezettségi Mérőhálózat részének tekinthető 11 darab akkreditált automata mérőállomásával monitorozza a Közép-Dunavölgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség. A mérőállomások mérőkonténerekből és mérőfejekből állnak. A mérőfejekkel a levegő gázhalmazállapotú elegyrészeinek folyamatos koncentráció mérése eszközölhető.

Ezek közül egy van felszerelve aeroszol tartalom vizsgálatára alkalmas ún. nagy térfogatú mintavevővel, amely több száz m³ levegőt szív szűrőlapokon. Ezekon a szűrőkön fennmaradt szállópor vizsgálható. Ezen kívül a mintákból meghatározom az

**KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT
ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ**

aeroszol teljes (TC), teljes szerves (TOC) és teljes szervesetlen széntartalmát (TIC) és nehéz- és platinafémek tartalma.

A levegőminőség ellenőrzési hálózat jelenleg nem tud érdemi tájékoztatást adni a külső lakóövezetek légszennyezettségi viszonyairól, mivel a mérőállomásokban gyűjtött adatok, csak a forgalmas csomópontokra reprezentatívak. Ugyanakkor a közlekedési torlódásokkal és így vélhetően jelentős többlet légszennyezéssel járó időszakos forgalmirend változások, útmunkálatok hatásáról nem rendelkezünk információkkal, mert levegőminőség ellenőrzési hálózat nem tartalmaz mobil mérőállomásokat.

Mikor kívánják kiterjeszteni a levegőszennyezettség mérő hálózatot, úgy hogy az reprezentatív legyen (többféle lakókörnyezetet fedjen le és mobil mérőállomásokat is magába foglaljon)?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2009. augusztus 19.

.....
dr. Rétvári Bence
országgyűlési képviselő (KDNP)